

TILL SIST

HIGGINS:

Harpsundsjul

Till sist var det dags för regeringens årliga julfest på Harpsund.

Förväntningarna var stora. Sedan snapsserveringen vid luncherna på Rosenbad avslöjats i pressen och fått upphöra hade den kamratliga samvaron fått sig en knäck. Men nu skulle det bli tillfälle att spotta i glasen. Dessutom visste alla att Ingvar Carlssons skämtlynne, som han av Vår Herre utrustats med som kompensation för brister såsom statsman, vid ett sådant här tillfälle skulle nå oanade höjder.

Och förväntningarna kom inte på skam. Redan när statsråden tågade in i stora salongen på Harpsund fick de sin första överraskning: som julgran fungerade nämligen talman Thage G. Peterson i egen hög person.

— Thage är ju så ceremoniell av sig, så jag tyckte det skulle passa bra att ha honom stående här, fnittrade statsministern. Dessutom får vi tillfälle att avtacka honom.

Thage G. Peterson var iklädd frack med ordnar (tillverkade av kapsyler från blåvita läskedrycker från Konsum) och på huvudet hade han en julgransfot. I sina utsträckta armar höll han grankvistar.

Kvällens självklara huvudperson blev den nye justitieministern, Laila Freivalds. Hon var ju inte endast ny i statsrådskretsen utan också relativt okänd i partiets inre kretsar.

Hon ökade spänningen kring sin person genom att komma för sent. Någon hade stulit hennes bil, visade det sig. Men eftersom hon vunnit ryktbarhet genom sitt uttalande från 1960-talet om att hon hade förståelse för dem som stjal bilar, emedan de inga har, visste hon inte riktigt hur hon skulle hantera situationen. Hon kunde ju inte visa sig för upprörd, å andra sidan

kände hon sig tvingad att ge en förklaring till sin sena ankomst.

Den föga lyckliga kompromissen blev att hon kom, muttrade något ohörbart och sedan satte sig. Eftersom hon inte ville besvara några ytterligare frågor under kvällen, slog hon sig ned bredvid försvarsminister Roine Carlsson.

De två utgjorde sedan en tigande duo.

Det var först när julklapparna kom in, och Laila Freivalds kände sig manad att såsom f d generaldirektör för Konsumentverket gå fram och klämma på pake- ten för att se vad de innehöll och om de var vederbörligen inslagna, som hon för en kort stund tinade upp.

Hennes leende slocknade dock snabbt när hon öppnat sitt eget paket. Det carlssonska skämtlynnat hade nämligen slagit till. Med tanke på den utsatta post hon fått i regeringen innehöll Laila Freivalds julklappspaket nämligen en oifylld avskedsansökan, en fallskärm, en repstege samt en skiss över justitiedepartementets nöd- utgångar.

De grymma skrattsalvorna överträffades endast av dem som drabbade Kjell-Olof Feldt när han öppnade sitt paket och fann att det innehöll ett par handskar där två fingrar var sydda i kors.

Den verkligt stora överraskningen var dock tomtens demaskering. Bakom masken dolde sig nämligen Carl Lidbom — och upp ur säcken hoppade både Hans Holmér och Ebbe Carlsson! Den senare dessutom med en avlyssningsutrustning i present till statsministern, som dock rod- nande avböjde.

När julklapparna delats ut, vidtog lekar och underhållning. En höjdpunkt var utrikesminister Sten Anderssons traditionella framförande av "Storfiskarvalsen".

En nyhet för året var att de församlade efter inspiration av TV:s julprogram med Kalle Anka och hans vänner skulle framföra Snövits dans med de sju dvärgarna. Birgitta Dahl tog tacksamt emot erbjudandet att spela rollen av Snövit. Däremot var det ett liv och ett kiv om några av dvärgarnas roller.

Ingen tvekan rådde om att Lennart Bodström skulle vara Butter. Däremot diskuterades livligt huruvida Roine Carlsson eller Lena Hjelm-Wallen passade bäst som Blyger. Det blev Lena Hjelm-Wallen, och Roine Carlsson fick istället ikläda sig rollen av Prosit — även han var ju nästan stum.

Gertrud Sigurdsen påtvingades rollen av Trötter, när nu Hans Gustafsson lämnat regeringen.

Kjell-Olof Feldt och Sten Andersson trätade om vem som skulle vara Kloker. Ingvar Carlsson avgjorde genom att utse Kjell-Olof Feldt, men samtidigt påpeka

att han inte ville veta av något "dvärgarnas krig".

Statsministern hade räknat med att eventuellt leda en koalitionsregering med centerpartiet denna jul och rollen som Glader var därför vikt för centerledaren Olof Johansson. Nu fick Ingvar Carlsson själv spela Glader. Han fick också vara Toker, för den rollen var det ingen av statsråden som ville ikläda sig.

Dansen och lekarna pågick sedan natten lång. Ett enda avbrott skedde, det var när sång plötsligt hördes utanför fönstret. Och där — i en snödriva ute i kylan — stod två personer som inte längre fick vara med i statsrådets ystra dans.

Tillsammans sjöng de f d statsråden Anna-Greta Leijon och Bo Holmberg ett antal vemodiga carols. Ingen bad dem stiga in. Men gröt och snaps sattes ut till dem — ty det är sed inom Rörelsen att ta hand om de sina.